چه خبر؟

بررسی افسردگی در رادیو

برنامه رادیویی عشق کتاب امروز ساعت ۱۶و ۳۰دقیقه به بررسی کتاب مشکل همیشه افسردگی نیست می‌پردازد.

به گزارش جام‌جم، برنامه عشق کتاب برای دوستداران کتاب روانه آنتن رادیو سلامت می‌شود و با هدف معرفی کتاب‌های حوزه روان‌شناسی و گپ‌وگفت با نویسندگان، مترجمان و اهل کتاب و قلم با هدف ترویج کتابخوانی پخش می‌شود. این برنامه امروز کتاب مشکل همیشه افسردگی نیست نوشته هیلاری جیکوب هندل را مورد بررسی قرار می‌دهد. مهمان برنامه هم عبدا... مقدمی نویسنده است.

این برنامه شامل آیتم‌های متنوع است. آیتم کتاب امروز به معرفی کتاب‌های حوزه روان‌شناسی اختصاص دارد. همچنین آیتم کتاب تازه هم در قالب گفت‌وگو با مروجان کتابخوانی و کتابخوان‌ها پخش می‌شود. برنامه عشق کتاب روزهای یکشنبه ساعت ۱۶و ۳۰دقیقه از رادیو سلامت پخش می‌شود. سارا شریفی، تهیه‌کننده و دکتر حامدرضا مهتدی، مجری -کارشناس برنامه است.

در معرفی کتاب آمده است: «مشکل همیشه افسردگی نیست»، فرصتی است برای کاوشی عمیق‌تر در احساساتمان و هر آنچه برای فرار و دوری از آنها انجام می‌دهیم. احساس موضوعی است که هیچ انسانی با آن بیگانه نیست و آن را در لحظه لحظه زندگی‌اش تجربه می‌کند. نقش احساسات در درمان‌های روانشناختی پراهمیت است. در این کتاب خواننده با نقش پررنگ احساسات در جلسه درمان آشنا می‌شود. روایت نویسنده از جلسات درمان، این تصویر را ملموس‌تر و روشن‌تر می‌سازد. با این‌همه، شاید مهم‌ترین پیام کتاب، چه برای روان‌درمانگران و چه برای هر مخاطبی، به رسمیت شناختن احساساتمان است. مثلث تغییر، روشی است برای پویش در دریای احساسات و پس از آشنایی با آن، با آسودگی بیشتری پای در این دریا می‌نهید.

گسترش روابط فرهنگی و رسانه‌ای ایران و هند

به منظور گسترش تعاملات رسانه‌ای، مراسم تجلیل از نمایندگان و خبرنگاران ۲۰ روزنامه و شبکه تلویزیونی فعال در معرفی ایران و روابط فرهنگی ایران و هند، به همت رایزنی فرهنگی ایران و با حضور مدیر دفتر نمایندگی رسانه ملی در دهلی‌نو برگزار شد.

به گزارش روابط عمومی رسانه ملی، دکتر ناصری طاهری، مدیر دفتر نمایندگی سازمان در هند، ضمن ابراز خرسندی از این دیدار بر ضرورت استمرار انتقال تصویر درست از ایران به مخاطبان هندی تاکید کرد. وی به تشریح ظرفیت‌ها و بسترهای همکاری رسانه‌ای ایران و هند پرداخت و با اشاره به تاریخ و پیشینه مناسبات دو کشور، میراث مشترک فرهنگی و مشترکات موجود میان دو ملت ایران و هند را ظرفیت‌های مناسب برای همکاری‌های رسانه‌ای خواند. دکتر ناصری طاهری با اشاره به اهمیت و جایگاه هند در روابط تاریخی ایران تاکید کرد آنچه از روابط پایدار گذشته میان دو ملت وجود دارد باید با زبان امروز و به اقتضای شرایط کنونی سیاسی، زمینه ساز آشنایی بیشتر نسل‌های جدید با عمق تمدنی دو ملت شود.

وی به فعالیت چند ساله کانال اردوی سحر در انتقال اطلاعات صحیح از کشورمان به مخاطبان هندی اشاره کرد و از روزنامه‌نگاران هندی خواست تا با توجه به تحولات صورت‌گرفته در فناوری‌های مربوط به دسترسی به محتوای رسانه، کانال اردو را برای شناخت بهتر اندازه و جغرافیای مخاطبان خود در هند یاری کنند.

مدیر نمایندگی صدا و سیما در هند ضمن اعلام آمادگی برای ارتباط بیشتر و موثرتر با روزنامه نگاران هند، ابراز امیدواری کرد این دیدارهای دوره‌ای استمرار داشته باشد و زمینه‌ساز تولید محتواهای غنی و موثرتر شود.

همچنین در این دیدار، آقای ربانی رایزن فرهنگی کشورمان، تاکید کرد: با تشکیل انجمن دوستی رسانه‌ای ایران و هند و توسعه ارتباطات و همکاری‌ها میان اصحاب رسانه دو کشور، می‌توان شاهد رشد و توسعه تعاملات رسانه‌ای باشیم.

شایان ذکر است این نشست در بیش از ۲۵ روزنامه و شبکه تلویزیونی هند انعکاس داشته‌است.

محمد نادری و الهام طهوری به «تازه وارد» پیوستند

تصویربرداری سریال اپیزودیک «تازه وارد» به تهیه‌کنندگی محمدجواد موحد و با حضور بازیگران جدید این اثر در مشهد ادامه دارد. به گزارش صبا، سریال تازه وارد، تازه‌ترین همکاری مشترک خانه تولیدات جوان و باشگاه فیلم سوره بعد از فیلم تلویزیونی «وانتافه» به تهیه‌کنندگی محمدجواد موحد در ادامه تصویربرداری در مشهد جلوی دوربین رفت. حسن حبیب‌زاده، رضا محبی، میلاد محمدی، سجاد معارفی، رضا کشاورز، احمد حیدریان، محسن امانی و محمدجواد صالحی کارگردان‌های اپیزودهای مختلف این سریال هستند. الهام طهوری، محمد نادری، مهدیه نساج، سهی بانو ذوالقدر، شیوا خسرومهر، جوانه دلشاد و... بازیگران این سریال هستند.

سایر عوامل سریال عبارتند از تهیه‌کننده: محمدجواد موحد، مجری‌طرح: محمد گودرزی، دستیار کارگردان و مدیر برنامه‌ریزی: محمد رحمانیان و سعید نقدزاده، مدیر فیلمبرداری: علی رنجبر، مدیر صدابرداری: محمدرضا مرتضایی و...

گفت‌وگو با حجت‌الاسلام عبدا... رضایی، طراح و تهیه‌کننده مجموعه «حسینیه نوگلان فاطمی» که فصل دوم آن از امروز روی آنتن شبکه قرآن می‌رود

هیاتی برای کودکان

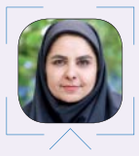

زینب علیپور طهرانی

رسانه

مستقیم نگفتن آموزه‌های دینی یکی از روش‌هایی است که برنامه‌سازان حوزه کودک و نوجوان باید یاد بگیرند. این حرف خیلی از کارشناسان مذهبی است که دستی در برنامه‌سازی هم دارند. بیان حکایت‌ها و روایت‌هایی از بزرگان دین یکی از روش‌های مفید آموزشی است که کمک می‌کند تا بچه‌ها خودشان به نتیجه مورد نظر برسند. ازاین‌رو برنامه‌سازی و ساخت مجموعه‌های نمایشی مذهبی برای این گروه سنی کار سخت و پیچیده‌ای است. این‌که هم بتوان بچه‌ها را پای تلویزیون نشاند و به موضوعی که مدنظر سازنده است معطوف کرد و هم تاثیرگذار بود اما تلویزیون به‌عنوان مهم‌ترین و تاثیرگذارترین رسانه یکی از اولویت‌هایش را به ساخت برنامه‌ها و مجموعه‌های نمایشی مذهبی و دینی به‌خصوص برای کودکان و نوجوانان قرار داده.

ازجمله مجموعه «حسینیه نوگلان فاطمی» به طراحی و تهیه‌کنندگی حجت‌الاسلام عبدا... رضایی که فصل دوم آن از امروز ساعت ۱۶ از شبکه قرآن پخش می‌شود و همزمان روی آنتن شبکه امید هم خواهد رفت. مجموعه‌ای که فصل اول آن در ماه صفر پخش شد و حال قرار است فصل دوم آن در شش قسمت از امروز پخش شود. با حجت‌الاسلام عبدا... رضایی، تهیه‌کننده این مجموعه که مسؤول دبیرخانه شورای معارفی سیما نیز هست، گفت‌وگویی داشتیم که در ادامه می‌خوانید. وی از تجربه ساخت این مجموعه و همکاری با بچه‌های نوجوان و شور و اشتیاق آنها برای خدمت به اهل بیت نکات بسیاری را متذکر شد و همچنین به ساخت مجموعه‌های نمایشی با مضامین مذهبی برای این گروه سنی تاکید داشت.

از شکل‌گیری این مجموعه بگویید و این‌که چطور شد تولید آن به فصل دوم رسید؟

فصل اول این کار در مجموعه تاریخی زند قم ضبط شد. داستان از اینجا شکل گرفت که یکی از بچه‌ها به‌نام قاسم عمویی داشته که در گذشته هیات برگزار می‌کرده اما بعد از فوت عمویش هیات برگزار نمی‌شده و به‌خصوص این‌که در ایام کرونا هیات‌های دیگر هم تعطیل شده بودند. به‌همین‌دلیل بچه‌های محله دور هم جمع می‌شوند و با مشورت حاج‌آقا عماد تصمیم می‌گیرند که هیات راه بیندازند و با بی‌بی‌سادات که صاحب بزرگ‌ترین و قدیمی‌ترین خانه محله هم هست صحبت می‌کنند و حسینیه نوگلان فاطمی را راه می‌اندازند. از آنجا که زندگی اهل بیت(ع) شاخصه‌هایی دارد در هر قسمت به یکی از این شاخصه‌ها مثل ایثار، همدلی، کمک به دیگران و... پرداخته می‌شود که هم در فصل اول به این موضوعات پرداخته شد و هم در فصل دوم. همچنین در هر قسمت مهمانی دعوت می‌کردند که حرف‌های او برایشان به‌نوعی الگوسازی بود. مثل یکی از مهمان‌ها که آشپزهیات بود. فصل اول در دهه آخر صفر پخش شد که خوشبختانه استقبال خوبی هم از آن به‌عمل آمد.

همین استقبال خوب مخاطب باعث شد که فصل دوم آن را هم بسازید؟

ما برای فصل‌های بعدی برنامه‌ریزی کرده بودیم که نوگلان ۲ و ۳ هم ساخته شود اما بیش از ۴۰۰۰ نامه و متن به دست ما رسید و با هماهنگی کاملی که با وزارت آموزش‌وپرورش و دفتر همکاری حوزه و سامانه شاد داشتیم، همزمان این مجموعه در سامانه شاد هم بازتاب داشت و استقبال خوبی از آن شد.

مخاطب مجموعه شما بیشتر شامل چه گروه سنی می‌شد؟

هدف ما ساختن این مجموعه برای بچه‌های ۸ تا ۱۴ سال است. چون در رسانه ملی و شبکه قرآن که شاخص برنامه‌های معارف را دارد، هنوز یک برنامه نمایشی که بتواند به‌طور غیرمستقیم و به‌صورت نمایشی و جذاب مناسبت‌های مختلف را برای کودکان‌ونوجوانان پوشش بدهد نداریم. البته به‌صورت غیرنمایشی داشتیم اما به‌صورت نمایشی و در قالب جذاب نداریم.

شما برای جذاب شدن این مجموعه چه تدبیری اندیشیدید؟

ما در این مجموعه حسینیه نوگلان فاطمی را به‌صورت الگو قرار دادیم تا بتوانیم به‌صورت نمایشی و با زبان کودکان مناسبت‌های مذهبی را در قالب جذابی به بچه‌ها ارائه بدهیم. فصل دوم هم که از امروز روی آنتن می‌رود، در ایام فاطمیه می‌خواهیم با زبان نمایش و زبان کودکانه یک روایت جذاب را به‌صورت مناسبتی روایت کنیم. یعنی مناسبت‌های مذهبی ظرفی باشد برای ارائه یک برنامه نمایشی. به نوعی جامعه خیرین هم استقبال کردند و پشت کار آمدند و بودجه کار را تامین کردند که خیلی نشانه خوبی است. نشان‌دهنده این است که حرکت، حرکت درستی بوده که بخش غیردولتی هم حمایت می‌کند.

> هدف ما ساختن این مجموعه برای بچه‌های ۸ تا ۱۴ سال است. چون در رسانه ملی و شبکه قرآن که شاخص برنامه‌های معارف را دارد، هنوز یک برنامه نمایشی که بتواند به‌طور غیرمستقیم و به‌صورت نمایشی و جذاب مناسبت‌های مختلف را برای کودکان‌ونوجوانان پوشش بدهد نداریم

پای صحبت‌های محمدرحمان نظام اسلامی، مجری باسابقه رسانه ملی

از شب عملیات تا صبح بخیر ایران

گروه رسانه

محمدرحمان نظام‌اسلامی، چهره نام‌آشنای رادیو و تلویزیون است که همه او را با اجراهای خاطره‌انگیز در برنامه‌های مختلف می‌شناسند. نظام اسلامی که کار خود را با خبرنگاری در جبهه‌های جنگ آغاز کرد، با اجرای برنامه «صبح بخیر ایران» شناخته و به عنوان یکی از مجریان باسابقه در ذهن مردم ماندگار شد. او در کنار مدیریت بخش‌های مختلف که طی سال‌های متوالی به عهده داشت، هیچ‌گاه مجری‌گری را کنار نگذاشت. با نظام اسلامی گفت‌وگو کرده‌ایم تا مهمان صحبت‌های شنیدنی و خاطره‌سازش باشیم.

از دوران کودکی خود و محیطی که در آن بزرگ شدید برایمان بگویید.

من در ششمین روز از بهمن ۱۳۴۱ در خرمشهر به دنیا آمدم. دوران کودکی‌ام در این شهر سپری شد. آن زمان بیشتر همنشین قاریان قرآن مسجد صاحب‌الزمان(عج) بودم، مسجدی که از پایگاه‌های قرآنی شهر بود و هر شب محافل قرآنی در آنجا برگزار می‌شد. زمانی که سوم ابتدایی بودم، پدرم به من گفت در این جلسات برای یادگیری شرکت کنم و در صورتی که قبول می‌کردم، هر روز هدیه‌ای تشویقی به اندازه پنج تومان به من می‌داد و زمانی که می‌توانستم کل قرآن را ختم کنم، وعده داد یک دوچرخه برایم می‌خرد. این تشویق باعث شد هر روز از مغازه پدرم به مسجد بروم. هرچند تشویق نقدی به‌مرور حذف شد اما عشق و علاقه‌ای که به واسطه شرکت در کلاس ایجاد شده‌بود، باعث شد تا این راه را ادامه دهم. در انتها هم پدر محبت کرد و دوچرخه را برایم خرید.

اولین حضور شما در فضای رسانه چطور رقم خورد؟

در دوران نوجوانی من، انقلاب پیروز شد. همان زمان معلم قرآنم به شهادت رسید و من هم در ۱۹ سالگی مجروح و در بیمارستان شهید معیری تهران بستری شدم. یادم نمی‌رود آن موقع دوستان شبکه دو برای تهیه گزارش و مصاحبه با رزمنده‌ها به بیمارستان آمده‌بودند. درست زمانی که داشتند بیمارستان را به دلیل این‌که خبرنگارشان نیامده‌بود، ترک می‌کردند یکی از افراد بیمارستان به آنها اطلاع می‌دهد که جوانی خوش‌سر و زبان بستری است که می‌تواند مشکل شما را در تهیه خبر حل کند. دوستان با دوربین و تجهیزات وارد اتاقم شدند و گفتند دوست دارند یکی از خود مجروحان جنگ، این مصاحبه را به‌عهده بگیرد و برای اولین بار میکروفن صداوسیما را در همان سن به دست گرفتم و گفت‌وگویی ۴۵ دقیقه‌ای، بدون هیچ تپقی انجام دادم که فردای آن روز از تلویزیون پخش شد. بعد این گفت‌وگو از من دعوت کردند برای مصاحبه به شبکه دو بروم. همان زمان در دانشگاه تربیت معلم قبول شده‌بودم اما این اتفاق باعث شد قبولی در کنکور را کنار بگذارم و به عنوان نویسنده دفتر تأمین ویژه برنامه‌های رادیو راهی میدان ارک شوم.

چه زمانی به عنوان خبرنگار برای تهیه گزارش به مناطق جنگی رفتید؟ چطور وارد این مسیر شدید؟

چند ماهی که از دوران حضورم در رادیو گذشت، برادرم محمدکریم به شهادت رسید و بعد از آن به مسؤولان رادیو گفتم می‌خواهم به جبهه بروم. ابتدا گفتند برنامه خاصی در مناطق ندارند و فقط گزارشگر برای تهیه گزارش به آنجا می‌رود که برای آن باید در آزمون شرکت کنم. به شدت مصر بودم و در آزمون شرکت کردم و قبول هم شدم. بلافاصله درخواست کردم به جنگ بروم. در نهایت به عنوان گزارشگر مناطق جنگی وارد محل عملیات شدم و پابه‌پای رزمندگان پیش رفتم. آن زمان گزارشگران به نوبت اعزام می‌شدند. رادیو جبهه نیز فعالیت‌های زیادی در آن زمان داشت. اعزام‌های من همیشه طولانی بود و چند نوبت پشت سر هم برای تهیه گزارش در مناطق بودم.

سخت‌ترین تجربه‌ای که از آن دوران داشتید چه زمان و شرایطی بود؟

آن روزها برای من سخت نبود چراکه طبیعتا حال‌وهوای کشور که در شرایط جنگ به‌سر می‌برد قابل لمس بود و کار من به‌نوعی ادای دین به فداکاری‌های رزمندگان به حساب می‌آمد. تا اسفند سال ۱۳۶۲ که در عملیات خیبر پای چپم قطع شد و برای پیوند به بیمارستان منتقل شدم گزارشگری جنگ را به‌طور مستمر ادامه دادم. تا دو سال درگیر بستری و مداوا بودم چون عمل‌های متعددی روی پاهایم انجام شد. بعد از آن نماینده رادیو در مجلس شدم درعین‌حال که مدیرگروه گزارش رادیو هم بودم.

چه زمانی وارد تلویزیون شدید و به‌عنوان مجری فعالیت کردید؟ با چه برنامه‌هایی شروع شد؟

من اولین اجرای تلویزیونی خودم را در سال ۱۳۶۱ با برنامه هنر و جنگ انجام دادم. جالب اینجاست که از بیمارستان به استودیو منتقل شدم درحالی‌که پایم درگچ بود و عصا به دست داشتم. تهیه‌کننده آن برنامه مرحوم باقر صحرارودی بودند. حدود ۷۰ تا صد مهمان از هنرمندان، شاعران، نویسندگان و به‌طورکل جامعه هنری دعوت می‌شدند که برای اولین‌بار و در ۲۱ سالگی اجرای آن را به عهده گرفتم. بعد از آن، برنامه ایران در جنگ و سپس برنامه نماز شبکه دو را اجرا کردم. سال ۱۳۷۳ بنا به دعوت معاون وقت سیما به اتفاق آقای واحدی عزیز، زنده‌یاد مصطفی موسوی و سایر دوستان اجرای صبح‌بخیر ایران را انجام دادیم که یکی از مهم‌ترین برنامه‌های صبحگاهی شبکه‌های سیما بود. عشق و علاقه من به اجرا به اندازه‌ای بود که در تمام سال‌هایی که در قسمت‌های مختلف سازمان مدیریت می‌کردم هیچ‌گاه از اجرا غافل نشدم و از آن فاصله نگرفتم. با این‌که سال ۱۳۹۴ از لحاظ خدمتی بازنشسته شدم بازهم کار اجرا را ادامه می‌دهم و پیگیر آن هستم.

از تجربه خودتان در فضای برنامه صبح‌بخیر ایران بگویید. چطور آن را به ثمر رساندید؟

شاید به جرات بتوان گفت که دوران بالندگی سازمان در شبکه‌ها آغاز برنامه‌های صبحگاهی بود. آن زمان گسترش شبکه‌ها به اندازه امروز نبود و محدودیت‌های زیادی وجود داشت. صبح‌بخیر ایران جزو نخستین برنامه‌های زنده‌ای بود که راه‌اندازی شد. استقبال شایانی از سوی مخاطب و درواقع مردم شکل گرفت. حضور گروه صبح‌بخیر ایران در شهرستان‌ها یک حضور استثنایی بود. تصاویری که از گزارش‌های آقای واحدی، الان در آرشیو موجود است نشان می‌دهد که شاید چندین‌هزار نفر به استقبال آنها می‌رفتند. دلیل این فضا هم ارتباط چشم‌درچشمی برنامه با مخاطبان خود بود. انعکاس نوع زندگی مردم، گویش آنها، آداب و سنن و... همه اینها باعث شده‌بود که یک علقه و محبت عجیبی بین بیننده و رسانه به‌وجود بیاید طوری که استانداران و فرمانداران از صداوسیما دعوت می‌کردند تا برای ضبط برنامه حضور پیدا کنند. این حضور منجر به این شد که امکانات بالقوه و بالفعل هر استان، در معرض دید قرار بگیرد و کشاورزی، صنعت گردشگری، زیربناها و سرمایه‌های کشور نشان داده شوند. هنوز هم اگر از من سوال کنند یکی از تأثیرگذارترین برنامه‌ها بین مخاطبان در طول دو سه دهه اخیر چه بوده، به جرات می‌گویم که صبح بخیر ایران بوده‌است.

علت این تأثیرگذاری و جای خالی آن که در برنامه‌های حاضر حس می‌شود را چه می‌دانید؟

یکی از نکات مهم در برنامه‌سازی، رفتن به کنار مردم است. شما نمی‌توانید ضریب تاثیرگذاری را نادیده بگیرید وقتی که مجری و تهیه‌کننده یک برنامه در کنار اهالی یک روستا باشند. در کنار مردم در خط مقدم جنگ باشند. در کنار مردم در خط مقدم کشاورزی و سازندگی باشند. نمی‌شود فقط در استودیو ماند و انتظار تاثیرگذاری داشت. رمز موفقیت صبح بخیر ایران شاید این حضور همه‌جانبه در کنار مردم بود. در کنار دردل مردم نشستن و منعکس‌کردن سختی‌هایشان. حتی برنامه‌های آرشیوی آن سال‌ها هنوز هم برای مخاطبان جذابیت دارد. هنوز هم معتقدم اگر برنامه‌ای از مرکز دل بکند و رو به سوی یک شهرستان حرکت کند می‌تواند موفق باشد. رمز موفقیت رادیوجبهه در سال‌های دفاع مقدس به دلیل حضور عوامل صداوسیما در کنار رزمندگان بود. فرق می‌کند یک فرد در استودیو بنشیند و از رزمندگان یاد کند یا این‌که در عملیات و در حالی که با تمام وجود آن فضا را لمس می‌کند به گزارش آن روزها بپردازد. آنجا حتی برای رزمنده هم انگیزه ایجاد می‌شود و می‌گوید کسی هست که فداکاری‌های شهدا را به پشت جبهه منتقل کند.

برنامه‌سازی‌های الان را چطور می‌بینید؟

گرچه تلاش‌های ارزشمندی صورت گرفته و نمی‌توانم منکر آنها بشوم اما هم باید از تجربه پیشکسوتان بهره برد و هم از استعداد و انگیزه جوان‌ها به شایستگی استفاده کرد. متأسفانه نکته‌ای که الان شاهد آن هستیم استفاده نکردن از تجربه‌های پیشینیان و توانمندی‌های آنهاست. در بعضی موارد هم کپی‌کاری‌هایی که از برنامه‌های خارجی صورت می‌گیرد از بالندگی رسانه کم می‌کند. چه اشکالی دارد کاری ارائه کنیم که با فرهنگ، آداب و سنن ما همخوانی بیشتری داشته باشد. این‌که کاری را از ماهواره کپی کنیم و با افتخار هم در رابطه با آن توضیح دهیم که به دنبال دلیل این کپی نگردیم، از رشد رسانه می‌کاهد و فضای مناسبی را ایجاد نمی‌کند. همیشه گفته‌ام یک رسانه می‌تواند مسیر زندگی، کردار و رفتار یک جامعه را تعیین کند یا آن را به صلاح ببرد یا به بیراهه بکشاند. البته این را هم مجدد می‌گویم من تمام تلاش‌ها و زحماتی را که برای جذب مخاطب صورت می‌گیرد ارج می‌نهم و همگی آنها قابل تقدیر است.

در حال حاضر مشغول چه فعالیت‌هایی هستید و چه می‌کنید؟

از آذر سال ۹۸ که قرارداد گروه صبح بخیر ایران به اتمام رسید، می‌توان گفت بیکار هستم. فقط در مناسبت‌هایی که ممکن است در سال یک یا دو جلسه پیش بیاید در شبکه یک انجام وظیفه می‌کنیم اما در عمل، برنامه روتینی ندارم. من همیشه سرباز پا به رکاب صداوسیما بودم، فرقی نمی‌کند چه کار در اختیار داشته‌باشیم چه نداشته‌باشیم.

> باید از تجربه پیشکسوتان بهره برد و هم از استعداد و انگیزه جوان‌ها به شایستگی استفاده کرد. متأسفانه نکته‌ای که الان شاهد آن هستیم استفاده نکردن از تجربه‌های پیشینیان و توانمندی‌های آنهاست. در بعضی موارد هم کپی‌کاری‌هایی که از برنامه‌های خارجی صورت می‌گیرد از بالندگی رسانه کم می‌کند